

Ne-au renegat cireșii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Ne-au renegat cireșii

- E-așa târziu că ne-au uitat cireșii
Înnebuniți de floare și de dor,
Ne-au blestemat să fim neînțeleșii
Ce luptă împotriva tuturor.

Îngenunchiați au fost de neputința
De-a ne veghea iubirea zi de zi,
Și-au smuls din lutul inimii credința
Că-n alte primăveri ne-om regăsi.

Întoarce-te, ne-au renegat cireșii
Sau poate sunt amnezici ca și noi,
Sub floarea lor eram cândva aleșii
Destinului... De ce-am privi-napoi?

- E prea curând să facem introspecții
Când ninge cu tandrețe în Florar
Și-i carambol de vise-n intersecții
De suflete. Cireșul dulce-amar

Își rotunjește roadele-n lumina
Ce-și culcă tâmpla caldă în apus,
Iar buzele carmin păstrează vina
Sărutului de foc ce m-a sedus

Acolo, în Dumbrava fermecată,
Cu lacul plin de nuferi. Pe uscat
Să ne iubim nebuni ca altă dată
Și să gustăm din fructul renegat.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș